

418

Besluit van 22 juli 1988, houdende vaststelling van het Besluit legbatterijen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 15 februari 1988, No. J. 1225, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken;

Gelet op artikel 4, vierde lid, van de Wet houdende vaststelling van minimumeisen voor het houden van legkippen (Stb. 1984, 272) en op artikel 18, eerste lid, van de Landbouwwet (Stb. 1957, 342);

Gehoord het Landbouwschap, het Produktschap voor Pluimvee en Eieren, de Nederlandse Vereniging tot bescherming van Dieren, het Bedrijfschap voor de Pluimveehandel en -industrie en het Bedrijfschap voor de groothandel in eieren en eiprodukten en de eiproduktenindustrie;

De Raad van State gehoord (advies van 19 april 1988, No. W.11.88.0081);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 8 juli 1988, No. J. 4890, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit worden de in artikel 1 van de Wet houdende vaststelling van minimumeisen voor het houden van legkippen (Stb. 1984, 272) gebezigde begrippen en daarbij gegeven begripsomschrijvingen overgenomen, met dien verstande dat voor de in artikel 1, onderdeel d, van die wet gegeven omschrijving van het begrip «kooi-oppervlakte» wordt gelezen: de horizontaal gemeten vrij beschikbare oppervlakte van de kooi.

Artikel 2

1. Het is tot 1 januari 1995 verboden één of meer legkippen in een kooi te houden.

2. Het in het eerste lid bedoelde verbod is niet van toepassing op kooien die voldoen aan de volgende eisen:

a. de kooi-oppervlakte dient ten minste 450 cm² per legkip te bedragen;

b. de hoogte van de kooi dient ten minste 40 cm te zijn over 65% van de kooi-oppervlakte en mag over de ingevolge onderdeel a voorgescreven oppervlakte nergens lager zijn dan 35 cm;

- c. de voederbaklengte dient ten minste 10 cm per legkip te bedragen;
- d. de bodem van de kooi dient:
 - 1° elk van de naar voren gerichte tenen van een poot van een legkip te kunnen steunen;
 - 2° géén grotere helling te hebben dan 14% of 8 graden;
- e. de watervoorziening van de legkippen dient plaats te vinden door middel van:
 - 1° ten minste twee per kooi bereikbare drinkknippels of drinkbakjes, of
 - 2° een continu werkend drinkwaterkanaal met eenzelfde lengte als bedoeld in onderdeel c.
- 3. Onze Minister kan in afwijking van het bepaalde in het tweede lid, onderdeel d, onder 2°, bij in de Staatscourant bekend te maken beschikking een steilere helling toestaan voor bodems waarin ander dan rechthoekig draadgaas als bodemmateriaal wordt toegepast.
- 4. Het is verboden in strijd te handelen met de door Onze Minister bij in de Staatscourant bekend te maken beschikking vastgestelde algemeen geldende voorschriften die bij het houden van legkippen in kooien in acht dienen te worden genomen.
- 5. Het bepaalde in het eerste lid is tot 1 januari 1995 niet van toepassing op een kooi die vóór de inwerkingtreding van dit besluit voor het eerst in gebruik is genomen, mits die kooi voldoet aan de eisen en onder de voorwaarden valt zoals neergelegd in artikel 2, eerste lid, onderdelen a en b, tweede en derde lid, van de Wet houdende vaststelling van minimumeisen voor het houden van legkippen.
- 6. Onze Minister stelt bij in de Staatscourant bekend te maken beschikking regelen omtrent de wijze waarop ten zijner genoegen dient te worden aangetoond dat de kooi vóór de inwerkingtreding van dit besluit voor het eerst in gebruik is genomen.

Artikel 3

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de derde kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Het kan worden aangehaald als: Besluit legbatterijen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Tavarnelle, 22 juli 1988

Beatrix

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

Uitgegeven de *dertiende* september 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Landbouw en Visserij. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 oktober 1988, nr. 197

NOTA VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

Het onderhavige besluit strekt tot uitvoering van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 maart 1986, tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van legkippen in batterijen (86/113/EEG, PbEG 95), zoals deze richtlijn door die Raad bij EEG-richtlijn 88/166/EEG (PbEG L 74) op 7 maart 1988 werd bevestigd.

Eerstgenoemde richtlijn geeft gelijk de thans reeds bestaande Wet houdende vaststelling van minimumeisen voor het houden van legkippen (Stb. 1984, 272) een aantal eisen waaraan de kooien waarin legkippen worden gehouden dienen te voldoen. Daarbij bestaat verschil in de normstelling. Dit verschil wordt echter door de in de EEG-richtlijn gegeven overgangsregeling opgevangen zodat daaruit geen problemen voor het betrokken bedrijfsleven voortvloeien. De thans bestaande wet voorzag er reeds in dat in EEG-kader stringentere voorschriften zouden kunnen worden vastgesteld. Daartoe strekt het huidige artikel 4, vierde lid, van die wet. In de memorie van toelichting op het oorspronkelijk ontwerp werd te dien aanzien opgemerkt dat deze stringentere bepalingen dan op basis van de Landbouwwet (Stb. 1957, 342) of (te zijner tijd) de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren zouden worden vastgesteld en in de plaats treden van de huidige bij eerdergenoemde wet gestelde eisen (Kamerstukken II, 1981-1982, 17 479, nr. 3, blz. 13). Daar het voorstel voor de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (Kamerstukken II, 1986-1987, 16 447, nr. 13) nog onderwerp van parlementaire behandeling is, wordt de EEG-richtlijn uitgevoerd op basis van de Landbouwwet. Het onderhavige besluit strekt hiertoe.

2. De EEG-richtlijn 86/113

De richtlijn kent een zelfde opzet als de thans bij wet vastgestelde regelen zodat de noodzakelijke wijzigingen in de normstelling op een goede wijze te realiseren zijn.

Inhoudelijk gaat de richtlijn iets verder dan de in de huidige wet neergelegde minimumeisen. Door de overgangstermijn werpt ook dit, zoals eerder aangegeven, geen beletsels voor de nationale uitvoering. De door de EEG voorgeschreven minimumeisen zijn in artikel 2 van het besluit neergelegd.

Door het onderhavige besluit zal volledig aan de materiële bepalingen van de richtlijn worden voldaan. Daarenboven kunnen de huidige in Nederland gestelde normen gezien worden als slechts zeer geringe afwijkingen van de definitieve EEG-normen. Deze normen voldoen in elk geval, indien rekening wordt gehouden met de in EEG-verband gegeven overgangstermijn.

3. De huidige wet

De thans bestaande Wet houdende minimumeisen voor het houden van legkippen is op initiatief van de Tweede Kamerleden Tazelaar en Van Noord tot stand gekomen (Kamerstukken II, 1982-1983, 17 969). De in de wet neergelegde eisen werden gesteld vooruitlopend op een moeizaam tot stand komende regeling in EEG-verband.

De wet hield er echter reeds rekening mee en heeft zelfs als uitgangspunt dat de normen in de toekomst zwaarder zouden worden. Enerzijds gebeurde dit door in de wet zelf al (in artikel 3) te bepalen dat

per 1 juli 1994 andere (zwaardere) eisen zouden gaan gelden, waarbij een keuze voor een definitief systeem voor het houden van legkippen aan de orde is. Het onderhavige besluit brengt geen wijziging aan op dit uitgangspunt van de wet. De artikelen 3 en 4 van de wet impliceren dat er voor 1 januari 1990 een algemene maatregel van bestuur tot stand zal worden gebracht waarin de nieuwe eisen voor het houden van legkippen zullen zijn neergelegd, met inbegrip van een overgangsregeling voor de alsdan bestaande kooien.

4. Deregulering

Het onderhavige besluit brengt ingevolge een EEG-verplichting wijzigingen van technische aard aan op een reeds bestaande normstelling zonder dat de huidige systematiek en uitvoeringswijzen wordt gewijzigd. Om deze reden is het besluit aan de beknopte vragenlijst als bedoeld in de brief van de minister-president inzake de deregulering onderworpen. Het levert in dat kader geen bedenkingen op. Op de voor het bedrijfsleven gecreëerde overgangstermijn is reeds in de voorgaande onderdelen van dit hoofdstuk ingegaan.

5. Gevolgen voor het bedrijfsleven

Het besluit vloeit rechtstreeks voort uit de EEG-richtlijn. Aangetekend kan worden dat het bedrijfsleven reeds in een zeer vroeg stadium van de implicaties van de EEG-richtlijn op de hoogte is gesteld. Dit blijkt ook uit het feit dat thans reeds kooien op de markt en in gebruik zijn die volledig aan de in EEG-verband gestelde normen voldoen.

Zo voldoet nu al een derde deel van de bestaande in gebruik zijnde kooien aan de norm van 450 cm² per kip, terwijl circa 60% van de kooien slechts iets onder deze norm zit (tussen 425 en 450 cm²). Vrijwel alle kooien voldoen voorts al aan de norm met betrekking tot de kooihoogte, en ongeveer de helft bezit op dit moment een voederbaklengte van 10 cm per kip. In de voorlichting wordt reeds geruime tijd aangeraden om bij vervanging van kooien door nieuwe, deze in overeenstemming te doen zijn met de EEG-normen.

II. ADVIEZEN

Een ontwerp van dit besluit is voor advies gezonden aan het Landbouwschap, het Produktschap voor Pluimvee en Eieren, de Nederlandse Vereniging tot bescherming van Dieren, het Bedrijfschap voor de Pluimveehandel en -industrie en het Bedrijfschap voor de groothandel in eieren en eiprodukten en de eiproduktenindustrie.

Met uitzondering van de Nederlandse Vereniging tot bescherming van Dieren hebben de genoemde organisaties geen bedenkingen tegen het besluit.

De Nederlandse Vereniging tot bescherming van Dieren heeft begrepen dat met het besluit slechts voldaan wordt aan de verplichting uitvoering te geven aan de EEG-richtlijn en maakt een aantal opmerkingen omtrent het beginsel van het houden van kippen in batterijkooien en omtrent een aantal van de gestelde normen. Naar aanleiding van deze opmerkingen bevestig ik dat in het onderhavige besluit slechts sprake is van (een verplichte) uitvoering van de EEG-richtlijn. Hiermee wordt echter – zoals ik in onderdeel 3 van het algemene gedeelte van deze nota reeds stelde – het uitgangspunt niet verlaten dat in de naaste toekomst een keuze voor een definitief systeem met daarbij behorende normen voor het houden van legkippen aan de orde zal zijn. Thans dient, mede gelet op de stand van het onderzoek naar een dergelijk systeem, volstaan te worden met de in dit besluit neergelegde normen.

III. ARTIKELEN

Artikel 1

Uitvoering van artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de EEG-richtlijn maakte een aanpassing van de bij «kooi-oppervlakte» gegeven begripsomschrijving noodzakelijk. Deze aanpassing heeft verder geen consequenties. Voor het overige zijn de begrippen en begripsomschrijvingen van de thans bestaande wet overgenomen. Ter vermindering van misverstanden wordt opgemerkt dat de aanwezigheid van een deflecterende antimorsrand (de zogenaamde eierbeschermplaat die er voor zorgdraagt dat de eieren niet bevuild raken) niet van invloed is op de bepaling van de kooioppervlakte.

Artikel 2

De normstelling in het huidige artikel 2 van de wet wordt door artikel 2 van het onderhavige besluit vervangen. In dit artikel zijn in het tweede en derde lid de eisen van artikel 3, eerste lid, van de EEG-richtlijn, opgenomen. Alle kooien die na inwerkingtreding van dit besluit voor het eerst in gebruik worden genomen dienen aan deze eisen te voldoen. Per 1 januari 1995 zullen alle kooien aan deze eisen dienen te voldoen. Voor kooien die reeds vóór de inwerkingtreding van dit besluit in gebruik waren geeft het vijfde lid een overgangstermijn (tot 1 januari 1995). Deze kooien dienen uiteraard wel aan de in de huidige wet gestelde eisen en voorwaarden te voldoen.

Het zesde lid strekt ertoe onderscheid te kunnen maken tussen de nieuwe en de oude kooien, hetgeen voor het toezicht op de naleving van het besluit van belang is. De huidige wet kent in artikel 2, vierde lid, eveneens een dergelijke regeling. Hiermee zal bij de nadere uitvoering rekening worden gehouden zodat alleen diegenen, die niet reeds eerder op grond van de regeling van de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij van 28 augustus 1984, nr. J. 4002 (Stcrt. 169) hebben aangetoond hoe oud hun kooien zijn, gebruik zullen behoeven te maken van deze registratiebepaling.

Het vierde lid geeft ter uitvoering van artikel 4 van de richtlijn de opdracht aan de Minister van Landbouw en Visserij om een aantal algemene bij het houden van legkippen in kooien in acht te nemen voorschriften vast te stellen. Voor een inzicht naar de inhoud van die voorschriften wordt verwezen naar de in de bij de bijlage van de EEG-richtlijn opgenomen punten. Het betreft aangelegenheden die bij een zorgvuldige bedrijfsvoering reeds gemeengoed zijn.

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks